

РЕШЕНИЕ

№ 4458

гр. София, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4077** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“-гр.С. чрез юрисконсулт П. П. срещу Решение №1115/29.03.2022 г. по НАХД № 11477/2021 г. на СРС, 112 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/№ 22-006149/25.09.2019 г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“-гр.С.. Навеждат се твърдения, че решението е незаконосъобразно и неправилно, като постановено при нарушение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуален представител поддържа жалбата. Моли за присъждане на съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът на [фирма], представлявано от управителя Й. Р. В., редовно уведомен, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Счита, че решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Съдът, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1

ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Първоначално по повод жалбата на [фирма] е образувано НАХД № 15914/2019г. по описа на СРС, който с решение № 20087804/28.03.2021г. е потвърдил обжалваното наказателно постановление. С решение № 4944/23.07.2021г. Административен съд – София град, XI касационен състав е отменил решение № 20087804/28.03.2021г. по НАХД № 15914/2019г. по описа на СРС и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на СРС – НО.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

В периода 21.06. – 10.07.2019г. служители от „Инспекция по труда“ [населено място] са извършили последваща проверка за спазване на трудовото законодателство на дружеството [фирма] с цел установяване на факта дали дружеството е изпълнило по-рано дадени му задължителни предписания в 38 точки с протокол от 10.05.2019г. Даденото предписание под № 27 е формулирано по следния начин: „Работодателят да заплати за времето на платения годишен отпуск на Й. И. П. – А. /за пет дни годишен отпуск/възнаграждение за месец декември 2018г., което се изчислява от начисленото при същия работодател средно дневно брутно трудово възнаграждение за последния календарен месец, предхождащ ползването на отпуска, през който работникът или служителят е отработил най-малко десет работни дни, съгласно чл. 177, ал. 1 от КТ“. Даден е срок за изпълнение до 07.06.2019г.

За последващата проверка е съставен констативен протокол (КП), връчен на упълномощения представител на дружеството – срещу подпис. При проверката инспекторите установили, че дружеството не е изпълнило даденото му задължително за изпълнение предписание под № 27 в констативния протокол и не е изплатило възнаграждението на А. за посочените пет дни платен годишен отпуск, в дадения от ГИТ срок – до 07.06.2019г. Ето защо, на 10.07.2019 г. в сградата на Инспекцията по труда, в присъствието на упълномощен представител на [фирма] е съставен АУАН на дружеството затова, че не е изпълнило предписание на инспекцията по труда, дадено в протокол за извършена проверка от 10.05.2019г., под номер 27, в указания срок – до 07.06.2019 г. АУАН е връчен срещу подпис на пълномощник на дружеството. Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП № 22-006149/25.09.2019 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С., с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева.

От правна страна районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила – съответно на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение. За да отмени оспореното НП, СРС се е аргументирал с грешно определяне на датата на административното нарушение, което представлява по своята същност неотстранимо съществено нарушение на процесуалните правила.

При постановяване на съдебното решение не е допуснато нарушение на материалния закон.

Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи.

От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че работодателят [фирма] не е изпълнил даденото му в точка 27 от инспекторите на ИТ предписание в протокола за проверката от 10.05.2019г. Неизпълнението на предписанията е нарушение на просто извършване и е било осъществено още с изтичането на срока за изпълнение на предписанията, т.е. за дата на извършването на нарушението следва да се счита денят, следващ този, в който срокът за изпълнение на предписанието е изтекъл – доколкото срокът е бил до 07.06.2019г. (петък) и следващият работен е бил 10.06.2019г. (понеделник), то нарушението е извършено в първия работен ден след последния ден от дадения срок за изпълнение, т.е. 10.06.2019 г. В този смисъл верен е изводът на СРС, че административнонаказващият орган неправилно е определил датата на извършване на нарушението, като е посочил, че то е извършено в събота - 08.06.2019г. Датата на извършване на нарушението е съществен елемент от фактическия състав на административното нарушение. Ето защо, грешното й определяне всякога е основание за отмяна на НП, тъй като на санкционирания субект е вменено извършване на нарушение на грешна дата, а това представлява по своята същност неотстранимо съществено нарушение на процесуалните правила.

Изложеното мотивира настоящата инстанция да остави в сила решението на СРС като материално законосъобразно.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1115/29.03.2022 г. по НАХД № 11477/2021г. на СРС, 112 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/№ 22-006149/25.09.2019 г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“-гр.С..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

